

Sygn. akt III RC 426/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Nowosielska

Protokolantka : sekr. sąd. Anna Zboch

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej O. S. zastępowanej przez matkę A. B.

przeciwko P. S.

o podwyższenie alimentów

I . zasądza od pozwanego P. S. na rzecz małoletniej powódki O. S. alimenty w podwyższonej wysokości w kwotach po 1000 (słownie : jeden tysiąc) złotych miesięcznie , poczynając od dnia 21 lipca 2017 roku , płatnych na dotychczasowych warunkach płatności do rąk matki małoletniej powódki A. B. , wraz z ustawowymi odsetkami , w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat , w miejsce dotychczasowych alimentów , zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt III RC 268/14 w kwotach po 700 złotych miesięcznie ;

II . oddała powództwo w pozostałym zakresie ;

III . nie obciąża powódki zwrotem kosztów procesu na rzecz pozwanego ;

IV . nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu) kwotę 287 (słownie : dwustu osiemdziesięciu siedmiu) złotych , tytułem kosztów sądowych ;

V . wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności .

Sygn. akt III RC 426/17

UZASADNIENIE

Działając w imieniu małoletniej O. S. jej matka - A. B. - w pozwie, wniesionym dnia 21 lipca 2017 roku, sprecyzowanym pismem wniesionym dnia 02 sierpnia 2017 roku, domagała się podwyższenia od pozwanego P. S. na rzecz małoletniej O. S. alimentów z kwot po 700 złotych miesięcznie do kwot po 2.000 złotych miesięcznie, płatnych na dotychczasowych warunkach płatności do jego rąk, wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu podniosła, że od czasu zasądzenia alimentów w kwotach po 700 złotych miesięcznie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki w sprawie o sygn. akt III RC 268/14, zmieniła się jej sytuacja osobista oraz kraj zamieszkania jej i małoletniej powódki O. S., bowiem w lipcu 2015 roku wyszła za mąż, zmieniła nazwisko ze S. na B., a pod koniec sierpnia 2015 roku wyjechała wraz z córką O. do (...), żeby tam zamieszkać i stworzyć rodzinie nowe centrum życiowe razem z mężem. Wskazała, że pozwany wyraził zgodę na wyrobienie małoletniej powódce

paszportu i na jej wyjazd z Polski. Nadto od listopada 2015 roku podjęła pracę w hotelu (...), a od lutego 2016 roku zamieszkała razem z małoletnią bez małżonka, z którym pozostaje w separacji, w wynajmowanym mieszkaniu. Dodatkowo podniosła, że znacznie wzrosły koszty utrzymania małoletniej, która w czasie jej pracy pozostaje pod opieką profesjonalnej niani, które to koszty od 17 marca 2017 roku wzrosły z kwoty 105 funtów tygodniowo do kwoty od 115 (...) do 125 (...) tygodniowo, tj. po około 480 (...) miesięcznie, co stanowi kwotę około 2.400 złotych miesięcznie. Poinformowała, iż od września 2017 roku wzrosną jeszcze potrzeby córki O. poprzez dodatkowe wydatki związane z rozpoczęciem edukacji szkolnej, w tym na: obiady w stołówce szkolnej, zakup mundurku, wyprawkę szkolną, opiekunkę po zajęciach szkolnych w czasie jej godzin pracy oraz inne wydatki. Wskazała, że ponosi koszty utrzymania gospodarstwa domowego, w tym: wynajem mieszkania – 450 (...) (około 2.200 zł), ogrzewanie – zakup oleju, internet, utrzymanie samochodu marki C. (...) (...) miesięcznie (około 550 zł), wyżywienie oraz inne koszty. Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podała, że jej miesięczny dochód z pracy wynosi kwoty po około 200 (...) tygodniowo, co stanowi kwotę 1.000 zł. Ponadto otrzymuje zasiłek rodziny na małoletnią O. w kwocie 20 (...) tygodniowo (100 zł), dodatek za samotne wychowywanie dziecka w kwocie 220 (...) tygodniowo, w tym 70% zwrot za nianię dla dziecka za sprawowanie opieki w godzinach jej pracy, które to dodatki zmieniają się kwotowo. Argumentowała, że pozwany bardzo sporadycznie kontaktuje się z córką O., nie przyjął jej zaproszenia celem odwiedzenia dziecka w obecnym kraju zamieszkania, nie daje małoletniej powódce prezentów, ani dodatkowych środków pieniężnych. Natomiast utrzymuje osoby, co do których nie ma zobowiązań alimentacyjnych, tj. partnerkę i jej dziecko. Dodatkowo podkreśliła, że P. S. jeździ na wycieczki zagraniczne i spełnia swoje pasje, przykładowo był na połowie sumy we (...). Ponadto pozwany wspominał jej o zamiarze kupienia lub wybudowania kolejnego mieszkania albo domu.

Pozwany P. S. w odpowiedzi na pozew, złożonej w dniu 02 października 2017 roku, wniósł o jego oddalenie w całości, uzasadniając powyższe tym, że dokumenty przedłożone przez matkę małoletniej powódki są w języku obcym, zatem nie pozwalają na ustosunkowanie się do twierdzeń A. B. wskazanych w pozwie dotyczących jej kosztów utrzymania oraz uzyskiwanych przez nią dochodów. Dodatkowo podał, iż obecnie mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerką A. Z., która jest z nim w ciąży. A. Z. ma również córkę J. Z., której ojciec jest nieznan. P. S. wskazał, że jego roczny dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w 2016 roku wyniósł 34.000 złotych, co stanowi dochód miesięczny w kwocie 2.800 zł, natomiast jego partnerka zatrudniona jako (...) otrzymuje uposażenie w kwocie około 2.600 zł netto miesięcznie, łącznie dysponują dochodami po około 5.400 złotych miesięcznie, zaś ich wydatki wynoszą kwoty po 1.616,12 złotych miesięcznie, w tym: rata kredytu hipotecznego na mieszkanie – 866 zł (na dzień zawierania umowy kredytowej dnia 23 kwietnia 2013 roku rata kredytowa wynosiła kwotę 950,98 zł miesięcznie), mieszkanie – 270,80 zł, energia elektryczna – średnio 54,88 zł, gaz – średnio 105,44 zł, telewizja cyfrowa – 19 zł, internet i telefon komórkowy – 300 zł, oraz pozwany podał, że dodatkowo uiszcza alimenty na rzecz córki O. w kwocie 700 zł miesięcznie. Nadto poinformował, iż koszty wyżywienia, ubrania, środków czystości i utrzymania córki partnerki ponosi jego konkubina. P. S. podkreślił, iż narodziny jego kolejnego dziecka wpłyną za zakres obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej powódki (obniżenie należności alimentacyjnych wobec powódki) oraz, że nie wyraził zgody na stały wyjazd córki za granicę, lecz tylko na wydanie dla niej paszportu. Dodatkowo zaznaczył, że A. B. w Polsce miała komfortowe warunki do życia, ponieważ mieszkała razem z dzieckiem u swojej matki w mieszkaniu o powierzchni około 90 m⁽²⁾; miała stałe zatrudnienie. Obecnie po odliczeniu opłat pozostaje jej na utrzymanie kwota nieznacznie powyżej 1.000 funtów, około 5.000 zł, która stanowi znaczną sumę pieniężną nie tylko w Polsce, ale też w (...). Z powyższej kwoty jest ona w stanie zapewnić podstawowe utrzymanie dla siebie i małoletniej powódki takie jak wyżywienie, środki czystości. Ponadto od września, tj. od czasu rozpoczęcia przez małoletnią szkoły, nie będzie musiała ponosić kosztów opieki nad córką po 480 (...) miesięcznie.

A. B. w piśmie procesowym złożonym w dniu 04 października 2017 roku, podała, że jej miesięczne łączne dochody wynoszą około 1.910 (...) w tym: dochód z zatrudnienia po 200 (...) tygodniowo (800 (...) miesięcznie), zasiłek rodzinny na małoletnią O. po około 20 (...) tygodniowo (80 (...) miesięcznie), dodatek do przychodów (...) w kwocie 220 (...) średnio tygodniowo (880 (...) miesięcznie) i alimenty na małoletnią O. po 700 zł miesięcznie, co odpowiada kwocie 150 (...) miesięcznie. Wskazała, że ponosi opłaty związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego w kwotach po 1.905 (...) miesięcznie, w tym: wyżywienie – 520 (...), wynajem mieszkania – 450 (...), energia elektryczna – 40 (...), olej

opłaty – 50 (...), internet i telewizja – 30 (...) paliwo do auta – 60 (...), ubezpieczenie samochodu – 125 (...) opiekunka dla dziecka – 480 (...), odzież, obuwie, zabawki i wycieczki – 150 (...) miesięcznie. Dodatkowo w szczegółowym spisie miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej O., sporządzonym w powyższym piśmie, koszty utrzymania dziecka określiła na kwotę około 870 (...) miesięcznie, w tym: wynagrodzenie opiekunki – 480 (...), odzież i obuwie – 60 (...), wyżywienie – 250 (...), zabawki, czasopisma dla dzieci – 40 (...), wycieczki i imprezy okolicznościowe (wyjazd nad ocean, basen, lunapark) – 40 (...)

Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017 roku obie strony postępowania wybrały prawo polskie materialne jako prawo właściwe w niniejszej sprawie, stosownie do art 7 Protokołu o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, opublikowanego w Dz.U.U.E.L. z dnia 16 grudnia 2009 roku.331.19.

Na w/w rozprawie przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki – A. B. - podtrzymała żądanie z tym, że wniosła o podwyższenie alimentów na małoletnią powódkę od dnia 21 lipca 2017 roku, tj. od dnia wniesienia powództwa.

Pozwany P. S. na tej rozprawie wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje :

Małoletnia O. S. urodziła się w dniu (...) w E. . Jest dzieckiem A. S. i P. S..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt III RC 268/14 zasądzono od pozwanego P. S. na rzecz małoletniej powódki O. S. alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 03 kwietnia 2014 roku, płatne do dnia 10 –go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat do rąk matki powódki A. S..

W tamtym czasie małoletnia powódka liczyła 1 rok i 5 miesięcy, pozostawała po opieką matki A. B. (wówczas S.), która nie karmiła jej piersią. Jej rodzice uprzednio tworzyli nieformalny związek przez okres od około 2011 roku do końca marca 2014 roku, wtedy rozstali się. Na początku ich związku mieszkali razem w P. w mieszkaniu matki A. B., następnie od września 2013 roku przeprowadzili się do zakupionego przez pozwanego mieszkania położonego w E. przy ulicy (...), sfinansowanego w większości z kredytu hipotecznego przez niego zaciągniętego. A. B. ponosiła miesięcznie kwotę około 1.020 złotych na utrzymanie małoletniej córki O., na którą składały się: pieluchy (pampersy) – średnio 120 zł, mleko B. na noc – 250 zł (10 kartonów po 25 zł za 1 karton), wyżywienie – średnio 350 zł (według spisu kosztów złożonego w dniu 13 czerwca 2014 roku na wyżywienie dla córki O. przeznaczała kwoty 400 zł miesięcznie, na rozprawie w dniu 04 czerwca 2014 roku podała, iż na wyżywienie małoletniej przeznacza około 300 zł miesięcznie), środki chemiczne – 150 zł, odzież – 150 zł. Nadto kupowała dla małoletniej powódki chusteczki nawilżane, zabawki, organizowała święta, jeździła z dziewczynką na wycieczki oraz poniosła koszty remontu mieszkania matki.

A. B., poza małoletnią O., posiadała także na utrzymaniu starszą córkę E. S., urodzoną dnia (...) w P., która mieszkała razem z nią do połowy marca 2014 roku, następnie mieszkała przez 2 tygodnie u jej matki, a od 01 kwietnia 2014 roku ze swoim ojcem w P. .

Matka małoletniej O. A. miała wówczas 34 lata, ukończone (...). Miała łącznie 8 lat stażu pracy. Uprzednio pracowała jako (...) oraz przez 3 lata w(...)w P. na stanowisku (...) za wynagrodzeniem w kwotach po około 1.100 zł miesięcznie. Od dnia 06 sierpnia 2012 roku do 10 września 2012 roku, tj. do dnia podjęcia zatrudnienia u pozwanego jako (...) była zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Po urodzeniu małoletniej O. S. przebywała na zasiłku macierzyńskim, a następnie po jego upływie została zwolniona dyscyplinarnie z pracy przez pozwanego, więc ponownie zarejestrowała się jako osoba bezrobotna dnia 14 kwietnia 2014 roku. Po odwołaniu się do sądu pracy w sprawie w/w wypowiedzenia umowy o pracę zawarła z pozwanym ugodę co do sposobu rozwiązania stosunku pracy za porozumieniem stron, wskutek czego po 3 miesiącach od dnia zarejestrowania się w urzędzie pracy, tj. od lipca 2014 roku mogła otrzymywać zasiłek dla bezrobotnych w kwotach po 430 zł miesięcznie. Z zeznania podatkowego PIT-37 za 2011 rok wynika, iż osiągnęła dochód ze stosunku pracy w kwocie 15.297 zł, a zeznania PIT-37 za 2012 rok dochód ze stosunku pracy w kwocie 13.353,87 zł i dochód z innych źródeł w kwocie 1.645,28 zł, łącznie dochód w

kwocie 14.999,15 zł. Natomiast z zeznania PIT-37 za 2013 rok wynika, iż uzyskała dochód z innych źródeł w kwocie 21.123,06 zł, co stanowi dochód w kwocie 1.760 zł miesięcznie.

A. B. nie posiadała żadnego majątku, zamieszkiwała razem z córką O. S. w mieszkaniu swojej matki w P. podzielonym na dwie części z osobnymi wejściami, zajmowała w nim jeden pokój razem z kuchnią i łazienką. Ponościła połowę kosztów mieszkaniowych oraz całe koszty opału dla siebie i matki. Uczestniczyła w ponoszeniu kosztów mieszkaniowych, na które składały się wydatki miesięczne w łącznej kwocie 208,93 złotych, w tym za: 1/2 czynszu – 122 zł, 1/2 opłat za energię elektryczną – średnio 71,93 zł, 1/2 opłat za (...)P. – około 15 zł. Dodatkowo ponosiła także wydatki na telefon komórkowy w kwocie 60 zł miesięcznie oraz na opłat (węgiel i drzewo) w kwocie 250 zł miesięcznie.

W tamtym czasie Powiatowy Urząd Pracy w E. Filia w P. w okresie od 02 września 2013 roku do 20 czerwca 2014 roku dysponował ponad 200 ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych oraz z kwalifikacjami doradcy klienta, przedstawiciela handlowego i sprzedawcy za wynagrodzeniem od 400 zł miesięcznie do 5.000 zł miesięcznie, zaś Powiatowy Urząd Pracy w E. w okresie od października 2013 roku do 08 lipca 2014 roku dysponował ofertami pracy dla sprzedawców za wynagrodzeniem od 1.600 zł brutto, a także ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych.

Z kolei pozwany P. S. miał wówczas 33 lata, ukończoną (...) w zawodzie (...) Od 4 lat prowadził działalność gospodarczą – firmę remontowo – budowlaną mającą siedzibę (biuro) w E. przy ulicy (...) (adres domu jego rodziców), w której zatrudniał 1 pracownika. Pozwany określił swoje dochody z w/w działalności gospodarczej na kwotę po około 3.000 zł miesięcznie. Z zeznania podatkowego PIT-36 za 2011 rok wynika, iż osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie 23.001,30 zł, a zeznania PIT-36 za 2012 rok dochód z tego samego tytułu w kwocie 54.110,78 zł. Natomiast z zeznania PIT-36 za 2013 rok wynika, iż uzyskał stratę z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie 23.555,15 zł.

Pozwany mieszkał w zakupionym na kredyt mieszkaniu, położonym w E. przy ulicy (...). Jego stałe miesięczne wydatki w łącznej kwocie 2.575,31 zł kształtowały się następująco: czynsz za mieszkanie – 177,43 zł, rata kredytu hipotecznego na mieszkanie – 891,75 zł (zmiana wysokości raty kredytowej od dnia 20 kwietnia 2014 roku), gaz – średnio 106,13 zł, energia elektryczna – 100 zł, wyżywienie, środki higieny osobistej i odzież – 800 zł, alimenty na małoletnią O. – 500 zł (zgodnie z postanowieniem o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 18 kwietnia 2014 roku).

P. S. sprzedał uprzednio zakupione samochody dostawcze marki N. i V. za kwotę 900 zł i dokonał zakupu samochodu dostawczego marki D. za kwotę 45.000 zł, na który zaciągnął kredyt z miesięczną ratą kredytową w kwocie 750 zł. Ponadto był właścicielem łodzi motorowej kupionej w 2011 roku za kwotę 7.000 zł oraz dwóch quadów o wartości 25000 złotych, które służyły mu do świadczenia usług odśnieżania.

P. S., poza małoletnią O., nie miał innych osób na utrzymaniu.

Po rozstaniu z matką dziewczynki utrzymywał sporadyczne kontakty z córką, nie uczestniczył finansowo, poza alimentami orzeczonymi w postanowieniu tymczasowym, w jej utrzymaniu.

Ojciec małoletniej O. był w konfliktowych relacjach z matką dziewczynki.

Następnie przed Sądem Rejonowym w Elblągu toczyła się sprawa o sygn. akt III Nsm 580/14 dotycząca uregulowania kontaktów z małoletnią O. S.. Postanowieniem z dnia 10 września 2014 roku, wydanym w tejże sprawie, uregulowano kontakty wnioskodawcy P. S. z małoletnią córką O. S., w ten sposób, że wnioskodawca miał zabierać małoletnią córkę z jej miejsca zamieszkania w co drugi weekend miesiąca, w sobotę od godz. 9⁰⁰ do godz. 15⁰⁰ i w niedzielę od godz. 9⁰⁰ do godz. 15⁰⁰ bez noclegów, w pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia w latach parzystych w godzinach od 9⁰⁰ do 18⁰⁰, w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia w latach nieparzystych w godzinach od 9⁰⁰ do 18⁰⁰, w Wigilię w latach nieparzystych w godzinach od 16⁰⁰ – 19⁰⁰, w pierwszy dzień Świąt Wielkiej Nocy w latach parzystych w godzinach od 9⁰⁰ do 18⁰⁰, w drugi dzień Świąt Wielkiej Nocy w latach nieparzystych w godzinach od 9⁰⁰ do 18⁰⁰ i odprowadzać ją

do miejsca zamieszkania po skończonych spotkaniach, z jednoczesnym zobowiązaniem matki dziecka do wydawania małoletniej córki ojcu w terminach określonych w tym postanowieniu .

W dalszej kolejności przed tutejszym Sądem toczyła się sprawa o sygn. akt III Nsm 577/14 z wniosku A. B. (wówczas S.) z udziałem P. S. o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. S. oraz z wniosku P. S. z udziałem A. B. (wówczas S.) o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. S. oraz z urzędu z udziałem A. B. (wówczas S.) i P. S. o wydanie zarządzeń co do małoletniej O. S.. Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2015 roku , wydanym w tej sprawie , oddalono wniosek A. B. (wówczas S.), oddalono wniosek P. S. oraz zobowiązano uczestników postępowania do uczestnictwa w zajęciach psychoedukacyjnych mających na celu rozbudzenie większej świadomości w procesie wychowawczym i nabywania umiejętności stosowania adekwatnych metod wychowawczych wobec córki - w terminie miesiąca od uprawomocnienia się postanowienia , nakładając na nich jednocześnie obowiązek składania sprawozdań z przebiegu terapii i zajęć co 6 (sześć) miesięcy, termin pierwszego wyznaczając na dzień 15 września 2015 roku.

Następnie Sąd Rejonowy w Elblągu prowadził z urzędu sprawę o sygn. akt III Nsm 1216/15 z udziałem stron o zmianę postanowienia co do małoletniej O. S.. Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 roku, wydanym w tej sprawie, zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 10 kwietnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III Nsm 577/14 w ten sposób, że uchylił zobowiązanie uczestników postępowania do składania sprawozdań z przebiegu terapii i zajęć psychoedukacyjnych.

Na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 roku w powyższej sprawie P. S. zeznawał, iż wyraził zgodę na wyjazd małoletniej O. A. razem z jej matką – jego byłą konkubina oraz mężem matki za granicę.

Wobec uchylenia w/w zobowiązania tut. Sąd postanowieniem z dnia 29 stycznia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt III Nsm 577/14 umorzył postępowanie w uzasadnieniu podając, iż dalsze prowadzenie postępowania wykonawczego jest niecelowe.

A. S. zmieniła nazwisko na (...), ponieważ w lipcu 2015 roku wyszła za mąż za R. B. (1). Pod koniec sierpnia 2015 roku, po uprzednim uzyskaniu zgody pozwanego, wyprowadziła się od matki i wyjechała razem z małoletnią O. S. z Polski do (...). Zamieszkała tam razem z dzieckiem i mężem. Po około 6 miesiącach rozstała się z małżonkiem i wyprowadziła ze wspólnie zajmowanego mieszkania do wynajmowanego samodzielnie mieszkania. Od 2 lat nie utrzymuje żadnych kontaktów z R. B. (1) i nie otrzymuje od niego żadnych środków finansowych na swoje utrzymanie. Pomiędzy A. B. i R. B. (1) nie toczy się sprawa o rozwód i separację.

Obecnie małoletnia powódka liczy 5 lat, nadal wychowuje ją matka. Małoletnia wraz z matką zamieszkują w trzypokojowym wynajmowanym lokalu w (...). Uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej, wcześniej pozostawała pod opieką niani w czasie, kiedy matka pracowała. Nie choruje przewlekłe.

A. B. pierwotnie koszty utrzymania dziecka, poza kosztami mieszkaniowymi, określiła na kwoty po około 870 (...) miesięcznie, w tym: wynagrodzenie opiekunki – 480(...), odzież i obuwie – 60 (...), wyżywienie – 250 (...), zabawki i czasopisma dla dzieci – 40 (...), wycieczki i imprezy okolicznościowe (wyjazd nad ocean, basen, lunapark) – 40 (...). Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017 roku zeznała, iż w związku z rozpoczęciem roku szkolnego na mundurki i buty dla córki wydatkowała jednorazowo kwotę 130 (...). Wskazała, że dodatkowo ponosi opłatę za świetlicę szkolną w kwocie 30 (...) tygodniowo (od rozpoczęcia roku szkolnego nie ponosi kosztów opiekunki dla dziewczynki). Następnie koszty utrzymania małoletniej O. S., poza kosztami mieszkaniowymi, określiła na kwoty po około 510(...) miesięcznie, w tym: wyżywienie – 250 (...), odzież i obuwie – (...) funtów, zabawki i czasopisma dla dzieci – 40 (...), wycieczki i imprezy okolicznościowe (wyjazd nad ocean, basen, lunapark) – 40 (...), świetlica szkolna – 120 (...) (30 (...) tygodniowo).

A. B. utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwotach po około 200 - 240 (...) tygodniowo. Z zeznania podatkowego za rok podatkowy do 05 kwietnia 2017 roku wynika, iż uzyskała wynagrodzenie w kwocie 11.806, 89 (...) które po odliczeniu podatku w kwocie 159,20 (...) wynosiło kwotę 11.647,69 (...), co stanowiło kwotę 970,64 (...) miesięcznie, a zatem kwotę 242,66 (...) tygodniowo.

W czasie zamieszkiwania z mężem R. B. (1) nie korzystała z pomocy państwa, następnie pobierała zasiłki na małoletnią córkę, zwrot 70% do wynagrodzenia niani i dodatki do czynszu. Obecnie, poza wynagrodzeniem z pracy, nie otrzymuje pomocy rządowej z uwagi na przekroczenie dochodów w 2016 roku, pobiera świadczenia rodzinne w kwocie 20 (...) tygodniowo i w kwocie 70 (...) tygodniowo, łącznie po 90 (...) tygodniowo.

A. B. podała, że ponosi opłaty związane z utrzymaniem gospodarstwa domowego w kwotach po około 1905 a następnie 1600 (...) miesięcznie, w tym: wyżywienie – 520 (...), wynajem mieszkania – 450 (...), energia elektryczna- 40 (...), olej opałowy – 50 (...) internet i telewizja – 30 (...), paliwo do auta – 60 (...), ubezpieczenie samochodu – 125 (...) (w 2016 roku kupiła pierwszy samochód, który następnie zamieniła na samochód marki N. (...), rok produkcji 2006), opiekunka dla dziecka – 480 (...) (od września 2017 roku kwota ta zmniejszyła się do 120 (...) za świetlicę córki), odzież, obuwie, zabawki i wycieczki – 150 (...) miesięcznie. Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017 roku wskazała, że po zmianie samochodu ponosi koszty jego ubezpieczenia w kwocie 180 (...) miesięcznie.

A. B. od lipca 2017 roku nie łoży na utrzymanie starszej córki E. S. alimentów w kwotach po 300 złotych miesięcznie, bowiem ta ostatnia ukończyła szkołę, podjęła pracę w tym samym hotelu co matka i usamodzielniała się.

Z kolei pozwany P. S. nadal prowadzi działalność gospodarczą, w której zatrudnia pracowników, którym wypłaca wynagrodzenia oraz premie. Pozwany określił swoje dochody z w/w działalności gospodarczej na kwoty po około 5.000 zł miesięcznie. Z zeznania podatkowego PIT-36 za 2016 rok wynika, iż osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w kwocie 34.006,55 zł, a zeznania PIT-36L za 2017 rok dochód z tego samego tytułu w kwocie 56.408,55 zł. Natomiast z informacji PIT-11A za 2017 rok wynika, iż osiągnął dochód z zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w kwocie 810,60 zł. Zatem za 2017 roku uzyskał łączny dochód w kwocie 57.219,15 zł, co stanowi dochód w kwocie 4.768,26 zł miesięcznie.

P. S. w 2016 roku na potrzeby firmy nabył kolejny samochód marki R. (...) za kwotę 65.000 zł.

P. S., poza małoletnią O., ma na utrzymaniu młodszą córkę L. S. z obecnego związku z A. Z., urodzoną w dniu (...). Miesięczne koszty utrzymania małoletniej córki L. S. określił na kwotę 200 – 300 zł średnio miesięcznie.

Pozwany nadal zamieszkuje w dotychczas zajmowanym lokalu i prowadzi razem ze swoją konkubiną A. Z., wspólne gospodarstwo domowe. W mieszkaniu również przebywa córka A. Z. z innego związku, która zamieszkuje z dziadkami (rodzicami A. Z.).

A. Z. jest zatrudniona jako (...) otrzymuje uposażenie w kwocie po około 2.600 zł netto miesięcznie.

Wydatki pozwanego i konkubiny wynoszą kwoty po 1.616,12 złotych miesięcznie, w tym: rata kredytu hipotecznego na mieszkanie – 866 zł (na dzień zawierania umowy kredytowej dnia 23 kwietnia 2013 roku rata kredytowa wynosiła kwotę 950,98 zł miesięcznie), czynsz – 270,80 zł, energia elektryczna – średnio 54,88 zł, gaz – średnio 105,44 zł, telewizja cyfrowa – 19 zł, internet i telefon komórkowy – 300 zł. P. S. na rozprawie w dniu 11 lipca 2018 roku koszty utrzymania „na życie” określił na kwotę 3.500 zł miesięcznie.

Pozwany nadal sporadycznie utrzymuje kontakty z powódką, widuje się z córką w czasie gdy dziewczynka wraz z matką przyjeżdża do Polski, incydentalnie kupuje dla niej ubrania i inne rzeczy, przykładowo kolorowaną, plecak.

Ojciec dziewczynki pozostaje wciąż w konfliktowych relacjach z matką dziecka.

(dowód: informacje, umowy, faktury, zaświadczenie lekarskie, spisy kosztów utrzymania, wyciągi z kont bankowych, k. 7-15, k. 30-51, 52-115, 120-122, 134-162, 174-180, koperta k. 194, zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki A. B.: protokół z rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku, zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.191 w czasie 00:28:31 – 00:42:45, protokół skrócony k.189 v, w zw. z protokołem z rozprawy z dnia 15 grudnia 2017 roku, zapisanym na płycie umieszczonej w kopercie na k.129 w czasie 00:08:43 do 00:27:57, protokół skrócony k. 125-126, zeznania pozwanego P. S.: protokół z rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku, zapisany na płycie umieszczonej w

kopercie na k.191 w czasie 00:42:46 – 00:49:20, protokół skrócony k.189v-190, w zw. z protokołem z rozprawy z dnia 15 grudnia 2017 roku, zapisanym na płycie umieszczonej w kopercie na k.129 w czasie 00:27:58 do 00:39:39, protokół skrócony k. 126- 127, zeznania świadka A. Z.: protokół z rozprawy z dnia 15 grudnia 2017 roku, zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.129 w czasie 00:44:44 do 00:51:06, protokół skrócony k. 127- 128, zeznania świadka R. B. (2): protokół z rozprawy z dnia 11 lipca 2018 roku, zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.191 w czasie 00:05:26 – 00:17:42, protokół skrócony k.188v-189, dokumenty zgromadzone w aktach spraw Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RC 268/14, I. N. (...), I. N. 580/14, I. N. 577/14).

Sąd zważył, co następuje :

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, umów, faktur, zaświadczenia lekarskiego, wyciągów z kont bankowych, ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości, nie była także kwestionowana przez żadną ze stron. Ponadto oparł się na zeznaniach przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki , pozwanego oraz świadków A. Z. i R. B. (1) z uwagi na ich spójność i korelację z pozostałym materiałem dowodowym , zgromadzonym w przedmiotowej sprawie .W większości uznano także za wiarygodne spisy kosztów utrzymania stron , z modyfikacjami , wynikającymi z ich sytuacji (w miejsce opłat za nianię małoletnia powódka ma opłacane koszty związane z uczęszczaniem na świetlicę) . Ponadto Sąd oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach spraw Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RC 268/14, I. N. (...), I. N. 580/14, I. N. 577/14.

Sąd nie uznał jako wiarygodnych twierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na pozew odnośnie tego, że nie wyraził zgody na wyjazd córki O. A. razem z jej matką za granicę. Z dołączonych do niniejszej sprawy akt sprawy o sygn. III Nsm 1216/15 wynika, iż pozwany wyraził zgodę na wyjazd córki O. za granicę (protokół z rozprawy z dnia 11 grudnia 2015 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.9 w czasie 00:02:30 – 00:04:56 , 00:05:57 – 00:07:04 , protokół skrócony k.7 akt sprawy Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III Nsm 1216/15) . Dodatkowo dotychczas nie toczyła się żadna sprawa opiekuńcza w tym zakresie .

Na podstawie przepisu art. 217 kpc , Sąd oddalił wnioszek dowodowy pozwanego o zobowiązanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki do przedłożenia rachunku bankowego z drugiego zagranicznego konta , jakie posiada , z ostatnich 3 lat , bowiem ta ostatnia przedstawiła wyciągi z obu posiadanych kont zagranicznych za okres jednego roku i nie było uzasadnienia do przedstawienia ich za dłuższy okres czasu .

Pierwszą kwestią , badaną przez Sąd z urzędu w przedmiotowej sprawie była kwestia jurysdykcji sądu polskiego , bowiem małoletnia wierzycielka zamieszkuje na terenie (...) (tzw. sprawa transgraniczna) , która została ustalona zgodnie z dyspozycją art. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 roku w sprawie jurysdykcji , prawa właściwego , uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych . Kolejną kwestią było prawo właściwe , zgodnie przez strony określone na prawo polskie , stosownie do art 7 Protokołu o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych , opublikowanego w Dz.U.U.E.L. z dnia 16 grudnia 2009 roku.331.19 .

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była zasadność zmiany wysokości alimentów, na którą, zgodnie z art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, ma wpływ zmiana stosunków. Wskazać należy, iż zgodnie z przyjętą w orzecznictwie praktyką , taka zmiana musi mieć charakter istotny i dotyczyć okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a więc usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego . Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o. Zgodnie z tym artykułem rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60). W uchwale tej stwierdzono między innymi: "Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można

jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

W przedmiotowej sprawie, od czasu orzekania w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej powódki, do czasu, od którego domagano się jego korekty, upłynął okres około 3 lat. W tym czasie niewątpliwie zmieniła się sytuacja stron, bowiem A. B. wyjechała razem z córką O. A. z Polski za granicę, gdzie małoletnia rozpoczęła edukację szkolną zaś jej matka podjęła zatrudnienie, także zmieniła się sytuacja pozwanego, któremu urodziła się kolejna córka, zamieszkał wraz z konkubiną, nadto nadal rozwija prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą (w dacie poprzedniego autorytatywnego określenia jego obowiązku alimentacyjnego względem córki ponosił straty).

Niewątpliwie przez okres czasu ostatnich 3 lat zwiększyły się koszty utrzymania małoletniej powódki O. S. z uwagi na upływ czasu, wzrost, rozwój i zwiększenie się jej potrzeb związanych z rozpoczęciem edukacji w szkole podstawowej (...). W toku poprzedniej sprawy alimentacyjnej koszty utrzymania małoletniej były określane na kwoty po około 1.020 zł miesięcznie, zaś obecnie – bez kosztów mieszkaniowych – stawia one kwotę 510 (...) miesięcznie (około 2.469,11 zł miesięcznie), do sierpnia 2017 roku były podwyższone o koszty zapewnienia niani. Również wydatki związane z opłatami za mieszkanie zdecydowanie zwiększyły się od czasu poprzedniego rozstrzygnięcia w zakresie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódki.

Należy zauważyć, że kwota dotychczasowych alimentów nie jest adekwatna do potrzeb małoletniej powódki, która rośnie, co wiąże się z wydatkami na odzież i obuwie, z których wyrasta, wyżywienia odpowiedniego do wieku, wydatkami na jej rozwój społeczny (materiały edukacyjne, spotkania z rówieśnikami). W ocenie Sądu, przedstawionych przez matkę dziecka wydatków nie sposób uznać za wygórowanych, zważywszy na zasady doświadczenia życiowego, potrzeby w tym zakresie dziecka są one usprawiedliwione. Zeznania świadka R. B. (2) nie potwierdziły znacznie zawyżonych wydatków na powódkę, bowiem świadek od dłuższego czasu (około 2 lat) nie ma kontaktów z powódką i jej matką, z którą pozostaje w konfliktowych relacjach.

Również wydatki związane z utrzymaniem wynajmowanego mieszkania (sam czynsz za wynajem mieszkania wynosi 450 funtów miesięcznie), w którym małoletnia zamieszkuje, wchodzi w skład wydatków koniecznych do jej utrzymania, co podwyższa miesięczne potrzeby małoletniej powódki. Bez wątplenia obecnie cały ciężar wychowania małoletniej powódki spoczywa na jej matce, która sprawuje nad nią bezpośrednią opiekę, zabezpiecza jej wszystkie potrzeby: mieszkaniowe, żywieniowe, związane z zakupem odzieży, środków czystości, higienicznych oraz dotyczących wydatków szkolnych. Matka małoletniej powódki wykonuje ciężący na niej obowiązek alimentacyjny względem dziecka także w postaci osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka poprzez dbanie codzienne o córkę, wykonując niezbędne czynności na rzecz małoletniej, co także przekłada się na jego wymierną wartość.

Z drugiej strony, zmieniła się sytuacja pozwanego, bowiem prowadzi dobrze prosperującą własną firmę. Kupił kolejny samochód dostawczy za kwotę 65.000 zł, zatem inwestuje w przedsiębiorstwo. Co prawda wskazywał, że zamierza zakończyć prowadzenie działalności gospodarczej z uwagi na brak pracowników, jednakże powyższe nie może skutkować przyjęciem, iż nie jest w stanie alimentować córki wyższymi świadczeniami zwłaszcza w sytuacji, kiedy wskazywał dochody na poziomie około 5000 złotych miesięcznie (przychody jego firmy w 2017 roku zostały określone

na poziomie ponad 676 000 złotych) . Ponadto nie prowadzi już samodzielnego, jednoosobowego gospodarstwa domowego. Aktualnie mieszka z partnerką, z którą prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i która uzyskuje dochody na poziomie około 2600 złotych miesięcznie . Należy podkreślić , że pozwany nie ma zobowiązań alimentacyjnych wobec partnerki A. Z. i jej córki J. Z. , stąd jego decyzja o ponoszeniu w całości kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania nie może przekładać się na jego zobowiązania alimentacyjne względem małoletniej powódki . Wypada zaakcentować , że pozwany nie uczestniczy w życiu córki O. S. w żaden inny sposób , pozałożeniem świadczeń na jej rzecz , czyni tylko sporadyczne zakupy dla niej i widuje ją incydentalnie wyłącznie gdy przyjeżdża ona wraz z matką do Polski .

Bezspornie pozwany powinien uczestniczyć w kosztach związanych z utrzymaniem obu małoletnich córek O. i L., z poprzedniego i obecnego związku, a obowiązek ten ma pierwszeństwo przed wszelkimi innymi zobowiązaniami pozwanego , natomiast aktualne potrzeby jego młodszej córki są zdecydowanie niższe niż starszej , poza tym pozwany uczestniczy również w bieżącym sprawowaniu pieczy nad L. z uwagi na wspólne z nią zamieszkiwanie .

W ocenie Sądu, pozwany może i powinien uczestniczyć w utrzymaniu córki O. A. w wyższym niż dotychczas zakresie , gdyż kwota 700 zł dotychczas zasądzonych alimentów nie jest w stanie zaspokoić niezbędnych potrzeb małoletniej powódki , która znajduje się w okresie intensywnego wzrostu i rozwoju , zamieszkuje w innym kraju , co przekłada się na jej potrzeby materialne .

Zatem, kierując się powyższym, a uwzględniając przede wszystkim zwiększenie się potrzeb małoletniej powódki oraz możliwości zarobkowych pozwanego jak i upływ czasu , Sąd , na podstawie art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. , zasądził od pozwanego P. S. na rzecz małoletniej powódki O. S. alimenty w podwyższonej wysokości w kwotach po 1.000 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 21 lipca 2017 roku, tj. od dnia wywiedzenia powództwa, płatne na dotychczasowych warunkach płatności do rąk matki małoletniej powódki A. B., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat - w miejsce dotychczasowych alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 28 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt III RC 268/14 w kwotach po 700 złotych miesięcznie (punkt I wyroku). Przy miarkowaniu wysokości świadczeń alimentacyjnych na rzecz powódki uwzględniono również konieczność alimentowania przez pozwanego kilkumiesięcznej córki L. S. , którą wychowuje razem z konkubiną A. Z. . Należy także podkreślić , iż zasądzona kwota 1.000 złotych stanowi około 206,55 (...), które to środki pozwalają jedynie na częściowe zaspokojenie podstawowych, usprawiedliwionych potrzeb małoletniej O. S. , w pozostałym zakresie potrzeby te będzie w dalszym ciągu zaspokajała jej matka , która posiada stałe źródło dochodu , co skutkowało oddaleniem powództwa w pozostałej części (punkt II rozstrzygnięcia) .

W punkcie III wyroku, Sąd , na podstawie art. 102 k.p.c., postanowił nie obciążać małoletniej powódki zwrotem kosztów procesu na rzecz pozwanego w części , w jakiej „wygrał” proces , tj. żądanych przez niego kosztów zastępstwa procesowego przez fachowego pełnomocnika, uznając, że przemawiają za powyższym względy słuszności. Małoletnia bowiem liczy 5 lat, nie posiada własnego majątku i pozostaje na wyłącznym utrzymaniu rodziców, w tym także pozwanego P. S..

Punkt IV orzeczenia zawiera rozstrzygnięcie o kosztach sądowych, które - na mocy przepisu art. 13 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (opublikowanej tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 300) oraz art. 108 § 1 k.p.c. i 100 k.p.c. – nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu), w kwocie 287 zł , na którą składają się opłata stosunkowa wynosząca 5% wartości przedmiotu sporu obliczona stosunkowo w takim zakresie w jakim pozwany przegrał proces (180 zł) , udział w kosztach sądowych za tłumaczenie korespondencji , obliczony w ten sam sposób (101 zł) oraz opłata kancelaryjna za klauzulę wykonalności (6zł) .

Na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w części zasądzającej roszczenie tj. w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V wyroku).